

цивільному повітряному транспорті є нормальна і безпечна діяльність цивільної авіації та її об'єктів, тобто безпека цивільної авіації та безпосередньо безпека польотів [6, с. 12].

Таким чином, адміністративна відповідальність за порушення правил забезпечення безпеки польотів має велике значення для нормального функціонування авіаційного транспорту та забезпечення безпеки польотів. Вона є системоутворюючою і полягає у найсуворішому дотриманні правопорядку, порушення якого не тільки дезорганізує рух транспорту, але й може спричинити людські жертви та тяжкі матеріальні наслідки.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/80731-10
3. Бичков А. Поняття «безпеки польотів» / А. Бичков // Підприємництво, господарство і право. – 2008. – № 4. – С. 83-85.
4. Гончарук С. Т. Посилення адміністративної відповідальності за порушення правил безпеки польотів / С. Т. Гончарук, А. П. Гончаренко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/19200/%D1>
5. Собакарь А. О. Безпека польотів на авіаційному транспорті: категоріально-правовий аналіз / А. О. Собакарь // Форум права. – 2011. – № 1. – С. 931-938.
6. Філіпов А. В. Адміністративно-правове забезпечення безпеки цивільної авіації в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / А. В. Філіпов; Нац. ун-т держ. податк. служби України. – Ірпінь, 2013. – 18 с.

УДК 342.942

Гусєва Є. І., здобувач,
Запорізький національний університет, м. Запоріжжя, Україна

ЩОДО СПІВПРАЦІ ГРОМАДЯН З ПОЛІЦІЄЮ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Україною пройдено важливий шлях у формуванні та закріпленні інституцій сучасної держави. 20 років незалежності країна динамічно розвивалася, і як результат саме на початку ХХІ ст. наша держава отримала унікальний шанс через реформи здійснити рух у бік євроінтеграції. Виконання цього завдання неможливе без радикального реформування адміністративного права в напрямку запровадження «людиноцентристської» ідеології адміністративного праворозуміння [1, с. 1].

Таким рухом слід вважати розбудову Міністерства внутрішніх справ як цивільного органу європейського зразка, формування в найближчій перспективі поліції як основного виконавця заходів забезпечення безпеки населення; створення нового органу МВС – Національної поліції та її структурного підрозділу патрульної поліції з наділення широкими повноваженнями з забезпечення безпеки дорожнього руху. А підняття рівня правосвідомості та соціальної активності громадян вимагають підвищення довіри населення до їх діяльності, ролі інститутів громадянського суспільства та органів місцевого самоврядування в заходах забезпечення прав і свобод населення, налагодження тісної співпраці з населенням та місцевими громадами.

Проблеми забезпечення безпеки дорожнього руху, пов'язують не стільки з правоохоронною сферою, а стільки як соціальну проблему, яка стосується всіх та кожного. Проблеми забезпечення безпеки дорожнього руху стали настільки актуальними, розповсюдженими та загальновідомими, що ними опікуються всі соціально-економічні групи населення. Можна навести багато прикладів дорожньо-транспортних подій за участю високопосадовців, «мажорів», з багатьма смертельними жертвами тощо, які мали широкий резонанс у суспільстві, колихали соціальні мережі, не давали публічній владі ухилитися як від попередньої оцінки події, так відповідної правової та публічної оцінки, прозорості заходів, щодо винних осіб. Такому сприяла масова, суцільна підтримка, як за місцем вчинення, так і в соціальній мережі. Суспільство все більше усвідомлює те, що найбільш реальним та необхідним виходом з ситуації, яка зараз існує в сфері безпеки дорожнього руху, є участь всіх членів суспільства у її вирішенні, у взаємодії та співпраці з відповідними структурами публічної влади. На наш погляд, мова фактично може вестися про достатньо високий рівень активності людей, який може наближатися до волонтерського руху або окремих його елементів. Адже коло важливих для кожного члена суспільства загальних цінностей містить в собі наступне: можливість чесного служіння інтересам суспільства; піклування про кожного члена суспільства в цілому; забезпечення особистої безпеки та здоров'я; в забезпеченні високої якості життя, яке включає захист власності, забезпечення безпеки дорожнього руху зокрема.

Зазначена нами вище система цінностей обумовлює необхідність комунально-орієнтовної діяльності. За цього здійснюється перевтілення філософського акценту у поглядах на функціонування суспільства, його інтегрованого соціального уявлення, яке базується на визнанні важливості особи як його основи. Іншою проблемою, на наш погляд, постає незавершеність структурної та функціональної перебудови публічно-владних структур які мають забезпечити безпеку дорожнього руху. Весь радянський період, більше двадцяти років незалежності в Україні,

вважалася Державна автомобільна інспекція. Після створення нової поліції, зазначене положення було перенесено на патрульну службу, яка поєднала в собі функції патрульно-постової служби та дорожньо-патрульної служби. У свідомості громадян, у фактичних повноваженнях майже нічого не змінилося і основним органом у протидії порушенням правил дорожнього руху де-юре та де-факто стала патрульна служба. Не даючи, загальної оцінки про результати реформування, звернемо увагу на той факт, що не все було враховано, а саме правоохоронні відносини в сфері безпеки дорожнього руху, тому в окремих регіонах для посилення впливу на ситуацію частково повернуті підрозділи старої дорожньо-патрульної служби, а також анонсовано набір до дорожньої поліції. Тому наразі діяльність поліції орієнтована на публічний інтерес, інтерес певної громади, групи людей, а програма поліцейської діяльності через призму активного суспільства перестає бути тільки філософією, яка стимулює поліцію співпрацювати з громадянами з метою протидії протиправним проявам у всіх сферах суспільства. Вона має вектор на задоволення ширшого кола суспільних потреб та вимог динамічного суспільства, яке постійно змінюється. Звідси виникає постійна потреба моніторингу суспільних потреб, активної адекватної відповіді на потребу суспільства.

Таким чином, зазначені обставини обумовлюють створення відповідних умов не тільки забезпечення прав і свобод людини, а й необхідність розвитку реординаційних відносин, які передбачають саме активну участь і громадян у всіх сферах суспільства, зокрема «забезпечити постійний моніторинг та громадський контроль за виконанням заходів з реалізації програм розвитку дорожнього руху та його безпеки у відповідних територіальних громадах» [2].

Література

1. Доненко В. В. Публічне адміністрування безпеки дорожнього руху: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / В. В. Доненко. – Дніпропетровськ, 2012. – 40 с.

2. Про рекомендації парламентських слухань на тему «Стан і перспективи забезпечення в Україні безпеки дорожнього руху» // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 21. – Ст. 414.